

Bugün itibariyle ülkemizin ilaç pazarının %60'na ilk 10 firma hakimdir. %85'ne ilk 20 firma egemendir. İlaç fiyatında bir rekabet söz konusu değildir, serbest piyasa ekonomisinin öngörüsüne rağmen rekabet ile fiyat düşmesi olmamıştır. Tam tersi benzer ve muadil ilaçların fiyatları sürekli çok yakın seyretmekte bu da ilaçta kartelleşme kuşkularını gündeme getirmektedir.

İlacın 1993-1998 arasında pazar paylarındaki değişimde bu noktada önemli ve oldukça olumsuz bir göstergedir.

1993	1998
Yerli Üretici Pazar Payı %54	%47
Üretim Tesisi olan Yabancı Şirketin Pazar Payı %35	%32
Pazarlama Şirketi olan Yabancı Sermaye Pazar Payı %11	%21

yükselmiştir.

Buda ilaç üretimindeki azalmanın ve ÇUŞ'ların yaklaşımları ile ithal ilaç pazar payının önemli ölçüde arttığının göstergesidir.

Uluslar arası tahkim ÇTYA ile yapılacak imtiyaz sözleşmelerinin gündeme gelmesi sonucu ilaç ve eczacılık anlamının da ÇUK'lerin yatırım ve etki alanına girmesini beklemek hayalcilik olmaz. Ciddi bir tekelleşme ile karşı karşıya kalmamız ve mesleğin önemli sıkıntılara girmesi mümkündür.

Değerli arkadaşlarım, ülkemizde hem kendi alanımızda hem de başka alanlar da karşılaşılan sorunlar, hızla borçlanan ve fakirleşen ülkemizde iktidar erkini elde tutanların dünya egemenlerinin kendilerine biçeceği rolü kabul edip- etmemeleri noktasında şekillenecektir.

Bize düşen ise yaşam akışı içinde konjüktürel kazanımları bir kenara koyarak uzun vadeli çözümleri bolca tartışarak üretmek olmalıdır. Aksi halde, bebek mamalarında ve ithal vitaminlerde karşılaştığımız ciddi sorunları çok daha genel anlamda yaşamamız mümkündür.

Değerli meslektaşlarım, bizler örgütlü olarak haklarımıza sahip çıkabileceğimiz bir demokratik katılım istiyoruz. Başkalarının çıkarlarına saldırmak değil, toplumun tüm kesimleri ile birlikte ulus devletin + değerini adaletli biçimde paylaşmak istiyoruz. Bunların tümünü de demokrasinin gereği sayıyoruz.

Sevgili arkadaşlarım,

Görev dönemimiz içinde Cumhuriyetimizin 75. yılını kutladık. Kutlamalara katkı vermeyi ve bugün bu ülkede M. Kemal' in başlattığı aydınlanma yolunda yürüyen aydınlar, gazeteciler, yazarlar bir bir katlediliyor. Pek azının katili bulunabildi, çoğu Atatürkçü aydının katilleri yakalanamadı, arkasındaki karanlık güçler ortaya çıkarılamadı.

Bilinmeli ki bizler M.Kemal'in kurduğu Cumhuriyeti yaşatmaya kararlıyız; onun çizdiği aydınlanma ve gelişme yolunda hiç durmadan ilerleyecek ne geriler ne de emperyalizme teslim olmadan ulusumuzun varlığını sürdüreceğiz.

Sevgili arkadaşlarım, sanırım konuşmamı en zor yeri son bölümü olacak.

17 Ağustos 1999 bölgemiz ve ülkemiz için yüzyılın son ve en büyük felaketini yaşamış olarak tarihe geçti.

Ne yazık ki onbinlerce vatandaşımızı yitirdik. Çocuklarımız, analarımız, babalarımız, yakınlarımız, arkadaşlarımız, meslektaşlarımız, canlarımızı yitirdik. Yaşadığımız güç günler hepimizin dakika dakika halen hafızasında. Bunları uzun uzun birbirimize anlatmamızın gereği yok diye düşünüyorum. Sözü kısası bizim büyük oldu.

Odamız üyesi 5 meslektaşımızı yitirdik.

Kemal ve Gül TANRIKUL, Oya ŞENEL, Nimet UĞURSOY, Mine SAKA artık aramızda değiller.

Acaları yüreklerimize kazandı. Neden dedik?

Ülkemizin en yetkili ağızları Kader dediler, ülkenin altı çürükmüş. Bize ülkenin altından çok üstü çürükmüş. Bir olayın "kader" diye tanımlanabilmesi için, ihmâl, eksiklik, bilerek yada bilmeyerek yapılan hata içermemesi, ucunda parayla, kazançla ilgili bir durum olmaması gerekir.

Yitirdiklerimizi uygun olmayan yerlerde, uygun olmayan biçimde yapılan yapılara kurban verdik. Ne yazık ki çıkara, ranta, paraya kurban giden bu insanlarımızdan 12 tanesi de bizim meslektaşlarımız ve 5'i de Oda Üyemizdi.

Keşke burada birlikte olabilseydik ve yaşamı bundan sonrada olabildiğince birlikte kucaklayabilseydik. Ama olmadı.

16. yy. başlarında İstanbul'da olan ve küçük kıyamet adlandırılan depremden sonra padişah II. Beyazıt Edirne'ye kaçır. Ancak bir süre sonra Edirne'de şiddetli bir deprem ile sarsılır. Vezirlerini toplayan padişah, yaratıkları fitne ve fesat nedeni ile ilahi bir gazaba uğradıkları iddia ederek vezirlerini suçlar ve kimisini cezalandırır.

Ancak o tarihlerden sonra İstanbul'da uzun yıllar yapıların sadece ahşap olmasına izin verilir.

Acı olan şudur ki ; aradan 500 yıla yakın bir zaman geçmiş olmasına rağmen depremde oluşan yıkımlarda insanların yaşamını yitirmesi halen kader olarak değerlendirilebilmektedir.

Hatta kimi toplumsal kesimler siyasi gösterilerinde, kendilerine yapıldığını iddia ettikleri zulüm nedeni ile Tanrı'nın toplumu cezalandırdığı imağını veren "7.4 yetmedi mi?" gibi pankartlar taşıyarak depreme kurban gidenlere inanılmaz boyutta bir saygısızlık içine girmişlerdir.

İsa'dan önce 9. yy. ait bir Yazıt' ta şu ifade yer alıyor.

"Ara sıra kendinizi tutamaya bilirsiniz, yüreğinizi isyana kapıtra bilirsiniz. Fakat unutmaya evreni yargılama imkansızdır. Bütün pisliğine ve kallesliğine rağmen dünya insanoğlunun biricik mekanıdır."

Evete, evreni yargılayamayız. Ancak tüm bu pislığe

ve kallesliğe sebep olanları sorumlu tutabiliriz. En azından vicdanlarımızda yargılayabiliriz.

Yine aynı Yazıt' ta:

"Rüzgarın yönünü değiştiremiyorsan, yelkenini rüzgara göre ayarla. Çünkü dünya karşılaştığın fırtınalarla değil , gemiyi limana yanaştırıp- yanaştıramamanla ilgilidir. Bazı idealler o kadar değerlidir ki, o yolda mağlup olmak bile zafer sayılır." demektedir.

Evete, bizlerde 4 yıldır Oda Yönetiminde tüm emek verenlerle birlikte; kimi zaman rüzgarın yönünü değiştirmeye çalıştık, kimi zaman rüzgarı arkamıza alarak yol aldık, ancak gemiyi batırmadan limana varmaya çalıştık.

Gönül isterdi ki birlikte yola çıkıp pek çok fırtınayı birlikte yaşadığımız sevgili Kemal'de geminin limana geldiği bugün bizlerle olsun ve ideallerimizden hiç sapma göstermeden, üstelik mağlup olmadan gemiyi yeni yolculara hazırladığımızı görsün.

Yine aynı Yazıt' ta şu satırlar var.

"Annenin seni doğurduğu saatleri hatırlıyorsun, sen ağlarken herkes güliyordu. Öyle bir ömür geçir ki sen öldüğünde herkes ağlasın."

Başka meslektaşlarımız olmak üzere tüm sevdiklerimiz çok ağladı. Onları hep içimizde yaşatacağız.

Değerli arkadaşlarım depremden sonra da tüm acılara rağmen yaşam devam etti ve edecek. Sevdiklerimizin acısı ile de olsa yaşamı kucaklamak gerekiyor.

Deprem dönemi ve sonrasında ait gelişmeleri Sayın Genel Sekreterimiz ayrıntılı olarak aktaracaklar. Ancak ben bir konuya değineceğim.

Bildiğiniz üzere eczaneleri yıkılan ve kullanılamayacak durumda hasar gören meslektaşlarımızın daha küçük alanlarda ve prefabrik yapılarda hizmet verebilmeleri yönünde Sağlık Bakanlığı'na başvuruda bulunmuştu.

Perşembe günü Sayın İlaç ve Eczacılık Genel Müdürü Kemalettin AKALIN ve Cuma günü Genel Müdür Muavini Orhan ÇAKMAK ile yaptığım görüşmelerde yönetmelik değişikliğinin hazırlandığı ve imzalandığını Başbakanlık ve Kanunlar Dairesi'nde Resmî Gazete'de yayımlanmak üzere sırada olduğu bilgisini aldım.

Yine bize verilen bilgi yaptığımız başvurunun taleplerimizde yer aldığı gibi 20 metrekare asgari alan olarak gerçekleştirildiği yönünde. Biz süre olarak 3 yıl talep etmiştik, sadece 2 yılı geçmemek üzere tanınmış.

Bu durumdaki meslektaşlarımız bu bilgi çerçevesinde bölgelerinde arayışlarda bulunabilirler. Resmî başvuru için ise değişikliğin Resmî Gazete' de yayımını beklemek gerekecektir.

Değerli arkadaşlarım bu uzun konuşmayı sabır ile dinlediğiniz için hepimize teşekkürlerimi Sunuyorum. Kongremizin başarılı geçmesi dileği ile saygılarımla.

Hoşçakalın...

Değerli Meslektaşlarım,
1987 yılından bu yana Eczacı Odası'nda çeşitli görevler üstlendim.

1987-1991 yılları arasında Oda Yönetim Kurulu Üyeliği,

1991-1993 yılları arasında Oda Genel Sekreterliği,

1993-1995 yılları arasında Oda Denetim Kurulu Üyeliği,

ve son olarak sizlerin destekleri ile 1995-1999 yılları arasında Oda Başkanlığı görevlerini üstlendim.

Değerli Arkadaşlarım,

1995 yılında kadrolarımız ile göreve talip olduğumuzda kimi arkadaşlarımızın Odayı siyasete alet edecekler yaklaşımları ile karşı karşıya kaldığımızı anımsıyorum. Biz ise bunun bir kadro anlayışı olduğunu bu kadroların doğru bildiği yolda gerekirse siyaset yaparak mesleği yüceltmeye ve kamu sağlığını korumaya yönelik çabalar içinde olması gerektiğini savunduk. Sonunda görüldü ki biz gerektiği yerde toplumsal yaşamımıza ve mesleğimize bakışımız noktasında siyaset yaptık, ancak hiçbir zaman bir siyasi partinin yada ideolojinin peşine takılmadan bunu yaşama geçirdik.

Değerli Dostlarım,

Demokrasiyi her zaman tüm bireylerin bire bir yönetime katılmalarını sağlayacak bir anlayış olarak gördük. Yaşadığımız toplumun sorunlarının insanların örgütlenerek haklarına sahip çıkabilecekleri bir demokratik yapının sağlanması ile çözülebileceğine inandık. Demokrasi anlayışımızı topluma da yansıtmaya çalıştık. Bu bağlamda Kocaeli Eczacı Odası Meclis yapısı ile Yönetim erkini Meclis Üyeleriyle ; Temsilci Toplantıları ile yönetim erkini Bölge Temsilcilerimiz ile paylaşarak Odamızı Yönetmeye çalıştık.

İnanıyorum ki temellerini attığımız bu demokratik yapı gerektiği yerde siyasette yaparak; M.Kemal' in temellerini attığı ve bizim sahip çıkacağımız Laik Cumhuriyetimizin demokratik sosyal bir hukuk devleti olarak varlığını sürdürmesi yönünde bundan sonrada başladığımız yolda

yürüyecek. Bu yolda yürürken çağdaş bir eczacılık hizmetini çağdaş düşünceli eczacılar olarak yaşama geçirecek.

Değerli Dostlarım,

4 yıllık Başkanlık sürecimde KEOB dergisi, KEOB Haberler eki, Eczacılık Fakültesi Öğrencilerine burs verilmesi yaşama geçirildi., Meslek İçi Eğitim Programları ile pek çok Konferans ve Panel düzenlendi. Bunlar geçmiş dönemlerde yapılmayan ve Başkan olduğum dönemde tüm kadrolarımız ile birlikte başlattığımız ve başardığımız önemli işlerdi.

Aşların eczane dışında satışına karşı verdiğimiz hukuk mücadelesinde aldığımız başarı hepimizi gururlandırdı.

Son olarak 17 Ağustos depreminde eczaneleri yıkılan ve kullanılamaz hale gelen meslektaşlarımızın faaliyetlerini sürdürebilmeleri için yaptığımız geçici yönetmelik değişikliği başvurumuzun kabul edilmesi Başkanlık görevimin son gününde bana huzur veren, tüm kadrolarımızı sevindiren ve mutlu eden bir gelişme oldu.

Değerli Arkadaşlarım,

Eczacı Odası organlarına bir bütün olarak baktık. Ve tüm kadrolarımız ile birlikte bu yapıyı birlikte yönettik.

Tüm başarıları kadrolarımızın ortak çabasıyla olmuştur, başarı kadrolarıdır.

Bu kadro anlayışında kişilerin öne çıkmasına ve kişisel kariyerizmin saplantılarına yer yoktur, bundan sonra da olmayacaktır.

Bugün Başkan olan yarın işbaşına gelen Yönetimin verdiği veya vereceği her görevi yapmaya hazır olmalıdır. Ben Eczacı Odamız içinde göreve gelecek yönetimin vereceği her göreve hazır olduğumu bildirmek isterim.

Bugüne kadar emek katan tüm meslektaşlarıma teşekkürlerimi sunuyorum.

Aydınlık bir ülkede çağdaş bir eczacılık için el ele birlikte yürümekten son derece memnun,mutlu ve huzurlu olarak Eczacı Odası Başkanlık görevimi noktalıyorum.

Saygılarımla.

Ecz. Nejat ÇETİN
KOCAELİ ECZACI ODASI 7. DÖNEM
BAŞKANI